

На нашъ българскы языкъ *брань* [сравн. из-бранъ] значи le chef, коренный слогъ *бер*, берѣж, отъ дѣ *из-бираѣж*, *из-бираѣмъ*, из-бранъ и др., штото и таѣа *Келто-Кимбришка* рѣчь е чиста наша българка!

Галати тѣ звали на языка си *обиды тѣ*: *πέρραι*, спорядъ грьцкы тѣ списатели: *Κάλλισται μὲν γὰρ αἱ Γαλατικαὶ πέρραι*. (Athen. L. VI. C. 13) — Весели сѣ Галатски тѣ пирове (пиршества).

На чърковны нашъ языкъ *пиръ* значи *сѣбрание на ѣденѣе* и *пѣѣане*, пиршество, а коренное е *бер*, отъ кое прилагательнo *берна* = сѣбрание. Грьци тѣ не имѣюшти буквѣ *б*, написали вмѣсту *берна* *пέρραι* съ буквѣ *π*, множественъ брой *берни*, *пέρραι*. И днѣсь юште тии ако бы писали българскаѣ рѣчь *берна* написали быхѣ *нъ* *пέρραι* или *μπέρραι* по-приблизительно.

Учени тѣ Фрѣнцузи въ рѣчника: *Dictionnaire général de Biographie et de mythologie, d'histoire de géographie ancienne et moderne, comparée etc. par M. Ch. Dezobry etc. 1857. Paris.* — въ рѣчь тѣ *Noms Propres* = собствены имена, тълкувѣтъ нѣкои си имена праотцевъ си Фрѣговъ по слѣдному начину: *Les Franks ne portaient qu'un nom, et il avait un sens: Clodion, illustre; Mérovée, éminent guerrier; Childéric, fort ou brave au combat; Clovis, illustre guerrier; Théodoric ou Thierry, brave ou puissant parmi le peuple; Clodomir, chef célèbre; Childebert, brillant dans le combat; Clotair célèbre et éminent; Chilpéric, brave ou puissant à secourir; Théodebert, brillant parmi le peuple; Théodebald, hardi parmi le peuple; Charibert, brillant dans l'armée; Sigebert, brillant par la victoire; Gontrant, fort au combat; Dagobert, brillant comme le jour etc.* Т. е. Фрѣзи тѣ имали по едно само имя и то имало значение то си, сирѣчь было прилагательнo имя, какъ то *Клодионъ*, свѣтлый; *Мировей*, величественъ юнакъ и проч. —

Ные штѣмъ разложи и изслѣдова тѣй-зи имена едно по едно и штѣмъ видѣ чи това значение кое имъ отдавѣтъ учени тѣ Академици е истинo въ общтѣ, нѣ нѣ точно, и чи тии сѣ тѣ тълкували безъ да разложѣтъ всѣкѣ рѣчь и безъ да покажѣтъ да ли е проста или сѣставена, и зашто да има това приносно значение; ни ти въ кой отъ днѣшны тѣ живы языцы ся нахождѣтъ тѣй-зи сѣшти рѣчи съ това значение кое то имъ давѣтъ тии учени; нѣ ако бы имъ ся отправиль въпросъ о тому, тии не бы имали другъ отговоръ освѣнъ чи тии сѣ *старо-келтскы рѣчи* и по него языкъ имѣтъ това значение, забѣлѣжено въ разсѣяны тѣ остаткы на писатели тѣ.